

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2014

1037/2014

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2015

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2014

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2015 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työtekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työtekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työtekemispaikalle myös silloin, jos:

1) työtekemispaiikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;

2) työskentely on tilapäistä TVL 72a §:ssä tarkoitettulla tavalla;

3) työtekemispaiikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja

4) verovelvollinen on työtekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työtekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työtekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työtekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työtekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työtekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoituskorvaukseen oikeuttavana matkana. Tois-

sijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimituspaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkaliipista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen

määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	44 senttiä kilometriltä, jota korotetaan – 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä – 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä – 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä – 3 senttiä kilometriltä selaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri – 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa – 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	78 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	114 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	106 senttiä kilometriltä
mönkijä	100 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	33 senttiä kilometriltä
mopo	17 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 12 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohdullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työnteke mispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työnteke mispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	18
yli 10 tuntia (kokopäiväraha) kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	40
- vähintään 2 tunnilla	18
- yli 6 tunnilla	40

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriala.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	56
Alankomaat	65
Albania	52
Algeria	68
Andorra	58
Angola	97
Antigua ja Barbuda	74
Arabiemiirikunnat	68
Argentiina	42
Armenia	51
Aruba	48
Australia	65
Azerbaidžan	69
Azorit	59
Bahama	70
Bahrain	68
Bangladesh	51
Barbados	60
Belgia	61
Belize	42
Benin	43
Bermuda	69
Bhutan	37
Bolivia	35
Bosnia ja Hertsegovina	50
Botswana	40
Brasilia	65
Britannia	69
Lontoo ja Edinburgh	73
Brunei	40
Bulgaria	51
Burkina Faso	38
Burundi	40
Chile	51

Cookinsaaret.....	65	Kanarian saaret	60
Costa Rica	50	Kap Verde	42
Curaçao	44	Kazakstan.....	62
Djibouti	59	Kenia	57
Dominica.....	50	Keski-Afrikan tasavalta	48
Dominikaaninen tasavalta	54	Kiina.....	66
Ecuador	52	Hongkong.....	68
Egypti.....	55	Macao	64
El Salvador.....	47	Kirgisia	46
Eritrea	43	Kolumbia	58
Espanja	62	Komorit	44
Etelä-Afrikka	48	Kongo (Kongo-Brazzaville).....	50
Etelä-Sudan	54	Kongon demokraattinen tasavalta	
Etiopia.....	42	(Kongo-Kinshasa).....	67
Fidži	44	Korean demokraattinen kansantasavalta	
Filippiinit.....	54	(Pohjois-Korea).....	66
Färsaaret	53	Korean tasavalta (Etelä-Korea)	79
Gabon	74	Kosovo	45
Gambia.....	34	Kreikka.....	60
Georgia.....	50	Kroatia	60
Ghana	38	Kuuba	51
Grenada	59	Kuwait.....	66
Grönlanti.....	53	Kypros.....	61
Guadeloupe.....	50	Laos.....	45
Guatemala	50	Latvia.....	50
Guinea.....	55	Lesotho	35
Guinea-Bissau	35	Libanon	67
Guyana	38	Liberia	49
Haiti	51	Libya.....	58
Honduras.....	43	Liechtenstein.....	69
Indonesia.....	44	Liettua.....	50
Intia.....	46	Luxemburg.....	64
Irak	62	Madagaskar.....	36
Iran	43	Madeira	58
Irlanti	66	Makedonia.....	51
Islanti	67	Malawi	50
Israel.....	72	Malediivit	55
Italia	64	Malesia	55
Itä-Timor.....	45	Mali.....	41
Itävalta	62	Malta	62
Jamaika.....	51	Marokko	61
Japani.....	71	Marshallinsaaret.....	54
Jemen	62	Martinique	52
Jordania	73	Mauritania	52
Kambodža	50	Mauritius.....	51
Kamerun	48	Meksiko	59
Kanada	67	Mikronesia	49

Moldova.....	45	Singapore.....	67
Monaco.....	67	Slovakia	57
Mongolia	46	Slovenia	57
Montenegro.....	52	Somalia.....	50
Mosambik.....	50	Sri Lanka.....	45
Myanmar (Burma).....	54	Sudan.....	60
Namibia	37	Suriname	47
Neitsytsaaret (USA)	43	Swazimaa.....	37
Nepal	39	Sveitsi.....	74
Nicaragua	42	Syyria	60
Niger.....	44	Tadžikistan.....	51
Nigeria.....	77	Taiwan.....	58
Norja	68	Tansania.....	45
Norsunluurannikko	71	Tanska.....	68
Oman	63	Thaimaa	56
Pakistan	37	Togo	48
Palau.....	59	Tonga.....	44
Palestiinalaisalue	62	Trinidad ja Tobago	70
Panama.....	52	Tšad.....	53
Papua-Uusi-Guinea	60	Tšekki.....	54
Paraguay	35	Tunisia.....	56
Peru	56	Turkki	58
Portugali.....	60	Istanbul.....	60
Puerto Rico	51	Turkmenistan.....	60
Puola.....	56	Uganda	38
Qatar.....	68	Ukraina.....	53
Ranska	66	Unkari.....	54
Romania.....	55	Uruguay	50
Ruanda	39	Uusi-Seelanti.....	63
Ruotsi.....	64	Uzbekistan	52
Saint Kitts ja Nevis	60	Valko-Venäjä	53
Saint Lucia.....	74	Vanuatu	55
Saint Vincent ja Grenadiinit	70	Venezuela	68
Saksa.....	61	Venäjä	53
Salomonsaaret	50	Moskova	66
Sambia.....	55	Pietari.....	61
Samoa	49	Vietnam	53
San Marino	56	Viro	51
São Tomé ja Príncipe.....	57	Yhdysvallat	65
Saudi-Arabia.....	66	New York, Los Angeles, Washington	71
Senegal	48	Zimbabwe	45
Serbia	55	Maa, jota ei ole erikseen mainittu	44
Seychellit	68		
Sierra Leone	51		

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuihin ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 10,00 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 20,00 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00 - 07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 12 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2015.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2014

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*

Johtava asiantuntija Mia Keskinen